

*Nadbiskupsko sjemenište
“Petar Barbarić” - Travnik*

i

Župa „Svetog Marka” - Klobuk

POZIVNICA

PROGRAM, Šiljevišta- Klobuk

četvrtak XIV. X. 2021.:

* 16:00h - blagoslov Kapelice

** 16:30h - Sveta Misa - predvodi Vinko
kardinal Puljić, vrhbosanski nadbiskup*

* 17:30h - domjenak

Petar Barbarić, rođen 19. svibnja 1874. U Klobuku, zaseok Šiljevišta, kod Ljubuškog. Otac Ante, majka Kata, djevojački Tolj. Pismeni i napredni. U kući nas je bilo pet sinova i četiri kćeri. U školi u Vitini izučio trgovački zanat, u Veljacima išao u osnovnu školu. Učitelj Tomislav Vuksan iz Veljaka šalje zamolbu pa me primaju u Travnik u Nadbiskupsko sjemenište, odnosno čuvenu Veliku nadbiskupsku gimnaziju, godine 1889. Osam godina predano učim u nakani da svećenik budem. Godine 1896. razbolim se od sušice i godinu dana bolujem.

Na Veliki četvrtak, 15. travnja 1897. umirem od tuberkuloze u nazočnosti generalnog prefekta sjemeništa, oca Antuna Puntigama, oca Otona Slavika, brata fra Marka i najboljeg prijatelja iz Hercegovine, Waclawa Mierzwinskog. Godine 1896. na uskršnjem izletu đaka prema Vlašiću studena nas kiša namoči i jak vjetar udari u naša leđa. Ja se naglo razboljeh. Sušica. Živom čovjeku bolest ne smije biti stijena oko vrata, nego kamen što umjesto praga stoji na ulazima pred sve i jednim vratima nebeskim... Tko u Boga vjeruje bolesti se ne smije bojati...

Dva dana prije smrti, na Veliki utorak, 13. travnja 1897. godine primljen sam u Družbu Isusovu i dopustilo mi se položiti tri redovnička zavjeta i mogao sam obući i nositi odijelo Družbe Isusove. Umro sam na Veliki četvrtak 15. travnja 1897., nešto iza dva sata popodne, pošto sam živio 22 godine, 10 mjeseci i 27 dana. Posljednja moja riječ bila je – Isuse! Pa tako punih 38 godina nakon moje smrti, mog odlaska, provincijal otac Anđelko Jurić odluči iskopati tijelo moje s Bojne, i prenijeti ga uz crkvu svetog Alojzija. Moje se tijelo ponovo sahranilo u zgradu gimnazije. U jednom ogranku podzemnog hodnika. Vjerujte! Tražite! Išćite! Molitvama se okrenite. U njima ćemo se sresti. U njima ćemo se prepoznati... Ja sam tu. Kao cvrčak iz Klobuka pod svakim nebeskim kamenom. Ja sam tu. Kao golub iz Travnika pod svakim svodom nebeskim. Od oca Ante. Od majke Kate. Od Barbarića Hercegovinom čestitih. Ja sam tu. Petar je moje ime. I na njega se odazivam. Vjerujte. I putovima dobrote s ljubavlju u srcima kročite. Molite. Iskreno i čisto. Molite. Za sebe, za svoje, za znane i neznane, za vjernike i nevjernike, za one što jesu i za one što nisu poput nas, molite za mir, za ljubav, za život, molite... I ponekad se mene u molitvama sjetite. Moje ime je Petar. Barbarić Petar. I na njega se svakome odazivam.

(preuzeto iz „Snovopriča o Petru Barbariću)

**ŽELIM REĆI NEKOLIKO RIJEČI I VAMA,
DRAGI BOGOSLOVI I SJEMENIŠTARCI,
NADO CRKVE U OVOJ ZEMLJI.**

**NASLJEĐUJUĆI PRIMJER SLUGE BOŽJEGA
PETRA BARBARIĆA, DOPUSTITE DA VAS OSVOJI
KRISTI!**

**OTKRIJTE SVU LJEPOTU DARIVANJA
SVOJEGA ŽIVOTA NJEMU.
KAKO BI BRAĆI NOSILI
NJEGOVO EVANĐELJE SPASENJA.**

**ZVANJE JE PUSTOLOVINA KOJU SE ISPLATI
ŽIVJETI DO KRAJA!**

**TAJNA POSVE OSTVARENA ŽIVOTA
LEŽI U VELIKODUŠNOME I USTRAJNOME
ODGOVORU NA GOSPODINOV POZIV.**

**PAPA IVAN PAVAO II
U SARAJEVU 12. TRAVNJA 1997.**